

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa I. Z.

przeciwko Uniwersytetowi [...] we W.

o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 12 listopada 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 21 października 2014 r., sygn. akt VII Pa 289/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej 120 zł
tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z 21 października 2014 r. oddalił apelację skarżącej powódki I.Z. od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z 25 czerwca 2014 r., którym oddalono jej powództwo o przywrócenie do pracy. Pozwany pracodawca Uniwersytet [...] we W. działający przez Rektora na podstawie art. 120 i 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 77 ust. 2 w związku z § 136 i § 82 ust. 1, 3 i 6 statutu tej Uczelni z 24 lutego 2012 r., na wniosek Dziekana zaopiniowany przez Radę Wydziału [...] rozwiązał z powódką stosunek pracy z końcem września 2013 r. za trzymiesięcznym wypowiedzeniem. W uzasadnieniu wskazał, iż okres zatrudnienia na stanowisku adiunkta osoby

nieposiadającej stopnia naukowego doktora habilitowanego nie może trwać dłużej niż dziewięć lat. Okres ten może być przedłużany o kolejne okresy dwuletnie, każdorazowo pod warunkiem wykazania się zadowalającą aktywnością naukową. Zatrudnienie powódki na stanowisku adiunkta trwało od lutego 1982 r., a według oceny Wydziałowej Komisji Oceniającej oraz Wydziałowej Komisji ds. Kadry Naukowej dotychczasowe osiągnięcia naukowe powódki nie rokują nadziei na uzyskanie w ciągu najbliższych dwóch lat dorobku naukowego uprawniającego do wystąpienia o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

W ocenie Sądu Rejonowego wskazana przez pozwanego przyczyna wypowiedzenia była rzeczywista i zgodna z prawem. Sąd Okręgowy podkreślił, że rozwiązane zatrudnienie nie było spowodowane uzyskaniem dwukrotnie negatywnej oceny (art. 124 pkt 3 ustawy o szkolnictwie wyższym) lecz negatywnym rokowaniem co do uzyskania w ciągu najbliższych dwóch lat dorobku naukowego uprawniającego do wystąpienia o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Dla rozstrzygnięcia sprawy nie miały znaczenia oceny powódki i jej odwołania w tym zakresie. Zgodnie z art. 125 ustawy stosunek pracy może być rozwiązany z innych ważnych przyczyn, po uzyskaniu opinii organu kolegialnego wskazanego w statucie. Taką przyczyną może być brak postępu w rozwoju naukowym. Statut uczelni nie może wykraczać poza upoważnienie ustawowe. Sąd wskazał na orzecznictwo Sądu Najwyższego, w szczególności wyroki z 4 kwietnia 2008 r., I PK 249/07 i z 19 marca 2008 r., I PK 227/07. W konkluzji Sąd stwierdził, że brak pozytywnej prognozy na uzyskanie dorobku naukowego uprawniającego do wystąpienia o nadanie stopnia naukowego stanowi inną ważną przyczynę rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem akademickim (art. 125 ustawy). Nieuprawnione, gołosłowne i dalece subiektywne było stanowisko skarżącej, że pozwany nie miał podstaw do negatywnej prognozy uzyskania przez powódkę w przeciągu 2 lat stopnia doktora habilitowanego.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na podstawę przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Zarzucono, że przeprowadzona przez Wydziałową Komisję ocena pracy naukowej powódki, mająca uzasadniać rozwiązanie stosunku pracy, została przeprowadzona w oparciu o bliżej nieokreślone kryteria, pozostając w sprzeczności z obowiązującym w tym czasie

statutem uczelni - § 77 ust. 2. Opinia Wydziałowej Komisji powinna być oparta na kryteriach ocen ustalonych przez Radę Wydziału. Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w sprawie. Sądy starały się we własnym zakresie, w oparciu o własne, niepodnoszone nawet przez pozwanego kryteria, racjonalizować decyzję pozwanej Uczelni. Prawo do autonomicznego określenia w statucie sposobu rozwiązania stosunku pracy dawał art. 120 ustawy. W takim też zakresie wypowiedzenie dokonane przed 30 września 2013 r. winno odpowiadać procedurze przewidzianej w § 77 ust. 2 w związku z § 135 statutu Uniwersytetu [...].

Pozwany wniósł o nieprzyjęcie skargi i zasądzenie kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wykazuje, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona i dlatego nie został uwzględniony.

Na etapie przedsądu nie ocenia się podstaw kasacyjnych, które stanowią odrębną od podstaw przedsądu część skargi i dlatego nie zastępują podstawy przedsądu ani jej uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 2 w związku z art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. oraz art. 398⁴ § 2 w związku z art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Odnosi się to również do szczególnej podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżąca we wniosku powinna samodzielnie wykazać takie naruszenie prawa, które bez wątpliwości prowadzi do stwierdzenia, że skarżony wyrok jest oczywiście wadliwy i dlatego skarga powinna zostać przyjęta do rozpoznania.

Wniosek tego nie czyni, gdyż swą argumentację łączy z zarzutem niezgodności wyroku z § 77 ust. 2 w związku z § 136 statutu Uczelni i naruszeniem w ten sposób art. 120 ustawy o szkolnictwie wyższym. Odwołanie się do tej regulacji nie jest wystarczające. Podstawą rozstrzygnięcia sporu był art. 125 ustawy. Ponadto § 77 ust. 2 statutu ma inną treść niż podana we wniosku. Trzeba się zgodzić z odpowiedzią na skargę, że podana we wniosku treść wypełniała § 81 ust. 3 poprzedniego statutu, obowiązującego do 23 lutego 2012 r. Skoro wypowiedzenia dokonano w czerwcu 2013 r., to znaczenie powinien mieć aktualny statut.

Nawet gdyby pominąć tę niedokładność – bo § 77 obecnego statutu w istocie odsyła do § 136 o treści podobnej jak we wniosku – to jednak wysuwany argument nie ma decydującego znaczenia. Punktem ciężkości wniosku ma być pominięcie „kryteriów określonych przez radę wydziału”. Rzecz jednak w tym, że ocena aktywności naukowej dokonywana przez wydziałową komisję na podstawie takich kryteriów składa się na możliwość przedłużenia zatrudnienia o kolejny okres dwuletni.

Czym innym jest jednak przedłużenie zatrudnienia w tym trybie i czy innym jest prawo do rozwiązania stosunku pracy na podstawie art. 125 ustawy. We wniosku nie zarzuca się naruszenia tego przepisu ustawy i nie twierdzi, że przepis statutu miał większą moc niż regulacje ustawy. Argumentacja wniosku zdaje się trzymać prawa do przedłużenia zatrudnienia (powołany w nim art. 120 ustawy), natomiast przedmiot sporu dotyczy ważnej przyczyny rozwiązania stosunku pracy.

Wywód wniosku rozmija się zatem z podstawą wyroku. Nie można stwierdzić, że ocena aktywności naukowej dokonywana przez wydziałową komisję wedle kryteriów określonych przez radę wydziału – czyli łączona we wniosku z zarzutem naruszenia przepisu statutu – to opinia organu kolegialnego wskazanego w statucie uczelni, którą ma na uwadze przepis art. 125 ustawy, stanowiący, że stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim może być rozwiązany również z innych ważnych przyczyn, po uzyskaniu opinii organu kolegialnego wskazanego w statucie uczelni. Przepis art. 125 ustawy koresponduje wówczas z § 82 aktualnego statutu. Stanowi on między innymi, że stosunek pracy z nauczycielem akademickim rozwiązuje rektor na wniosek dziekana lub kierownika jednostki międzywydziałowej. Wniosek wymaga zaopiniowania przez właściwą radę wydziału.

Widać więc wyraźnie różnice podmiotowe i przedmiotowe w obu regulacjach, czyli dotyczącej przedłużenia zatrudnienia (art. 120 ustawy w wersji przed 1 października 2013 r. - czyli warunki skracania i przedłużania oraz zawieszania tych okresów określa statut - § 81 poprzedni a po zmianie § 77 i § 136)) i rozwiązania stosunku pracy (art. 125 ustawy i § 82 aktualnego statutu).

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach orzeczone na podstawie art. 98 i 98 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. oraz § 11 ust. 1 pkt 1 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.